

Список використаних джерел

1. Цивільно-процесуальний кодекс України : за станом на 24.02.2018/ Верховна Рада України. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1618-15>
2. Ізарова І.О. Перспективи запровадження електронного правосуддя в цивільному судочинстві в Україні / І.О. Ізарова // Наук. вісн. Ужгород. нац. Унту. — 2014. — Вип. 24, т. 2. — С. 44–47.
3. Бринцев О. В. Електронне правосуддя. Проблеми та перспективи [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://hr.arbitr.gov.ua/sud5023/publication/258992/>

Ключові слова: електронний суд, судовий процес, єдині стандарти, інформаційно-телекомунікаційна система, кодекс, веб-сайти, текстові та голосові повідомлення, відео- та звукозаписи, текстові файли, а також графічні файли

Науковий керівник: старший викладач Нестерчук Л. П.

Потокі Антоніна Юріївна

студентка 1 курсу судово-адміністративного факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»

АДВОКАТСЬКА ТАЄМНИЦЯ

Проблематика збереження та розголошення адвокатської таємниці в адвокатській діяльності в Україні займає одне з особливих місць у юридичній теорії та практиці. Це обумовлено, насамперед, тим, що гарантована нормами права адвокатська таємниця не лише встановлює права та обов'язки учасників процесуального провадження, але й володіє значною морально-етичною сутністю, що робить її одним із найважливіших принципів адвокатської діяльності.

В зв'язку з вищезазначеним ми дослідимо особливості адвокатської таємниці за діючим законодавством України.

Поняття адвокатської таємниці закріплено в ст. 22 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність». Так, адвокатською таємницею є будь-яка інформація, що стала відома адвокату, помічнику адвоката, стажисту адвоката, особі, яка перебуває у трудових відносинах з адвокатом, про клієнта, а також питання, з яких клієнт (особа, якій відмовлено в укладенні договору про надання правової допомоги з передбачених цим Законом підстав) звертався до адвоката, адвокатського бюро, адвокатського об'єднання, зміст порад, консультацій, роз'яснень адвоката, складені ним документи, інформація, що

зберігається на електронних носіях, та інші документи і відомості, одержані адвокатом під час здійснення адвокатської діяльності [1].

В свою чергу, в юридичній науці наявні різноманітні підходи до визначення терміну «адвокатська таємниця». Так, зокрема, на думку С.М. Логінової, адвокатська таємниця — це дані, одержані адвокатом у рамках виконання професійних обов'язків, розголошення яких може завдати збитків відповідній фізичній чи юридичній особі, що є його клієнтом. Отже, адвокатську таємницю слід розуміти у 2-х розуміннях: як таємницю клієнта (факт та мотиви звернення, відомості про особисте життя тощо, що не можуть бути розголошені без дозволу клієнта) та таємниця адвоката (умови договору, зміст юридичних консультацій, порад та роз'яснень тощо) [2, с. 9-10].

В свою чергу, як вважає Ю. С. Пилипенко, адвокатська таємниця — це становище заборони доступу до інформації, що становить її суть, за допомогою встановлення спеціального юридичного режиму, який, в свою чергу, є специфічним порядком правового регулювання, що діє у сфері надання/одержання кваліфікованої юридичної допомоги та спрямований на формування та охорону імунітету довірителя шляхом встановлення заборон на несанкціоноване отримання, розголошення та/чи інше неправомірне використання будь-якої інформації, що стала відомою адвокату [3, с. 50].

Отже, як ми бачимо, погляди науковців фактично збігаються з законодавчим визначенням адвокатської таємниці, тільки з деякими відмінностями, які не відіграють ключової ролі в розумінні вказаного терміну.

Досліджуючи сутність адвокатської таємниці, на нашу думку, особливо увагу необхідно приділити її предмету.

Так, предметом адвокатської таємниці є:

1) будь-яка інформація, що стала відома адвокату, помічнику та стажисту адвоката, особі, яка перебуває у трудових відносинах з адвокатом, про клієнта; 2) питання, з яких клієнт (особа, якій відмовлено в укладенні договору про надання правової допомоги з передбачених Законом підстав) звертався до адвоката, адвокатського бюро, адвокатського об'єднання;

3) зміст порад, консультацій, роз'яснень адвоката;

4) електронна переписка між адвокатом та його підзахисним, зміст їхніх телефонних розмов, телеграфної чи іншої кореспонденції;

5) складені адвокатом документи, інформація, що зберігається на електронних носіях;

6) інші документи і відомості, одержані адвокатом під час здійснення адвокатської діяльності;

7) факт звернення клієнта до адвоката за правовою допомогою.

Таким чином, дослідивши сутність адвокатської таємниці, ми дійшли до висновку, що адвокатською таємницею є будь-яка інформація, що стала відома адвокату про клієнта, а також питання, з

яких клієнт звертався до адвоката, зміст порад, консультацій, роз'яснень, складені документи, інформація, що зберігається на електронних носіях, та інші документи і відомості, одержані під час здійснення адвокатської діяльності.

Список використаних джерел

1. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05.07.2012 N 5076-VI // [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/5076-17/page2>.
2. Логінова С.М. Адвокатська таємниця: теорія і практика: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук: спец. 12.00.10 «Судоустрій; прокуратура та адвокатура» / С.М. Логінова; Київський нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. — К., 2002. — 14 с.
3. Пилипенко Ю.С. Адвокатская тайна: Теория и практика реализации : автореф. дис. ... док. юрид. наук : спец. 12.00.11 «Судебная власть, прокурорский надзор, организация правоохранительной деятельности, адвокатура» / Ю.С. Пилипенко. — М., 2009. — 56 с.

Ключові слова: адвокатура, проблема, таємниця, інформація, доступ.
Науковий керівник: ст.вик. Нестерчук Л. П.

Скиба Наталя Андріївна

студентки 1 курсу судово-адміністративного факультету
Національний університет «Одеська юридична академія»

АДВОКАТУРА ЯК ВАЖЛИВИЙ ПРАВОВИЙ ІНСТИТУТ РОЗВИНЕНИХ ДЕРЖАВ: ЇЇ СТАНОВЛЕННЯ ТА ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ УКРАЇНИ

У статті висвітлені актуальні питання виникнення і розвитку адвокатської діяльності, із запровадження адвокатури як одного із видів суспільно-громадянського правового інституту.

«Адвокатура» походить від латинського — *advocatus* («закликаний на допомогу»). Це слово починає вживатися у Стародавньому Римі. Терміном «адвокат» позначалися рідні або друзі позивача, які супроводжували його до суду, давали поради й як одностумці виражали підтримку і співчуття. З часом назву «адвокат» було поширено на осіб, які допомагали позивачеві вести процес, збирали документи, докази, шукали засоби захисту [1, с. 53-59].

Адвокатура є важливим правовим інститутом кожної розвинутої держави, кожна з яких має свої особливості і структуру, а також